

עפ"ת (חיפה) 33976-09-25 - בולבול אדיאן נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 33976-09-25 - בולבול אדיאן נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 33976-09-25

בולבול אדיאן

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[18.12.2025]

כבוד השופט אינאס סלאמה

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה, מיום 8.9.2025, בגדרה נדחתה בקשת המערערת

לביטול פסק הדין שניתן נגדה בתאריך 30.9.2024 בהעדר התייצבות, בתת"ע 7479-06-23.

ההליך קמא

2. כנגד המערערת הוגש לבית המשפט קמא כתב אישום המייחס לה עבירה של אי ציות לרמזור אדום, בניגוד לתקנה

22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"), בכך שבתאריך 22.10.2021 לא עצרה את רכבה

ונכנסה לצומת מחלף באקה-ג'ת ממזרח, בניגוד לאור אדום אשר דלק בכיוון נסיעתה ולאחר שחלפו 5 שניות או יותר

מהופעת האור האדום (להלן גם: "הדו"ח").

עסקינן בעבירה מצולמת, והמערערת זומנה להתייצב בבית המשפט בתאריך 3.12.2023.

3. משלא הייתה אינדיקציה לזימון המערערת לאותו מועד, נדחה הדיון ליום 30.9.2024. במועד זה, המערערת לא

התייצבה לדיון והיא נשפטה בהעדר. להוכחת הזימון, הוגש לבית המשפט קמא אישור מסירה (סומן ת/1) בו רשום

שמה המלא של המערערת בתור מי שקיבלה את הזימון. פסק הדין נשלח למערערת בדואר רשום, ובהתאם לרישומי

התיק קמא, הוא נמסר לידיה בתאריך 16.10.2024, תוך שחתימתה מתנוססת על גבי אישור המסירה שבתיק בית

המשפט קמא.

4. בתאריך 6.8.2025 הגישה המערערת בקשה לביטול פסק הדין. לציין, כי לתיק בית המשפט נסרק עוד קודם לכן, בתאריך 20.7.2025, יפוי כח לבא כוחה, עליו חתמה המערערת בתאריך 16.7.2025. בבקשה נטען, כי המערערת קיבלה "לאחרונה" הודעה "מהמרכז לגביית קנסות, לפיה הוטל עליה חיוב כספי". היא "פנתה מיד" לבא כוחה על מנת "לברר את פשר העניין" והתברר כי החיוב שהוטל עליה הינו מכח פסק הדין דנן. נטען, כי עיון בתיק בית המשפט קמא העלה כי אישור המסירה בגינו נשפטה המערערת הינו אישור מסירה "פגום לחלוטין", שכן הוא "אינו כולל חתימה של הנמען, אינו כולל שם אב הנמען, אינו נושא את שמו של המוסר, אינו כולל פרטי מסירה - אם נמסר או לא, אינו כולל שעת מסירה".

משכך נטען, כי ראוי שבית המשפט "יטה לבטל את פסק הדין שניתן בהעדר במיוחד, ולרבות, בשל טענות ההגנה של המבקשת ביחס לפגמים שבאישור המסירה". לציין, כי בבקשה לא פורטו טענות הגנה באשר לעבירה מושא הדו"ח. 5. בהחלטתו מושא הערעור ולאחר שהונחה לפניו תגובת המשיבה, המתנגדת לבקשה, בשל זימון המערערת כדין, דחה בית המשפט קמא את הבקשה לביטול פסק הדין, תוך שקבע, כי "היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר", משלא הוגשה בתוך 30 ימים מיום קבלת גזר הדין (16.10.2024). בית משפט קמא התייחס לטענת המערערת לפיה, "מדובר באישור מסירה פיקטיבי לחלוטין, החתימה המתנוססת על גבי אישור המסירה אינה חתימתה של המבקשת", וקבע כי מדובר בטענה בעלמא ומבלי שהמערערת "ערכה בירור בדואר בעניין זה". כך, שהבקשה לביטול "הוגשה כמעט 10 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין - שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה".

6. לגופו של עניין, קבע בית המשפט קמא כי לא הונחה בפניו סיבה מוצדקת לאי התייצבותה של המערערת, בה בעת שעל פי אישור המסירה שהוגש בדיון (1/ת), "הזמנה לדין הכוללת את שמה של המבקשת, ת.ז, כתובתה, מספר התיק ותאריך הדיון אליו זומנה, נמסרה ביום 9.1.2024 למבקשת, וחתימת המקבלת מופיעה על אישור המסירה; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקשת לדיון בו נשפטה בהעדרה, וזאת נוכח אישור המסירה שהוגש לתיק בית המשפט; ואין בטענת המבקשת בעלמא, כי לא קיבלה זימון לבית המשפט, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה בראיה; ופרט להצהרה בעלמא שלא התקבל זימון לדיון, לא נעשה כל בירור מצד המבקשת בסניף הדואר אשר באמצעותו נמסר הזימון, כדי להפריך את המצוין באישור המסירה על ידי עובד הדואר, ולסתור את חזקת המסירה".

בהעדר "הצדקה להעדרה" של המערערת, בחן בית המשפט קמא גם את התנאי החלופי שעומד בבסיס בקשות כגון דא; החשש לעיוות דין. נקבע, כי אף תנאי זה לא מתקיים בענייננו. שכן, המערערת "לא העלתה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט". ההליך לפני

7. המערערת מאנה להשלים עם החלטת בית המשפט קמא. בהודעת הערעור שבה המערערת וטענה כי אישור המסירה ששימש בסיס לשפיטה בהעדר, הינו פגום לחלוטין, ומשכך, שגה בית המשפט קמא משהתבסס על אותו אישור. בית המשפט קמא לא התייחס לטענה כי מדובר באישור פגום שאינו נושא את חתימתה של המערערת ואשר "אינו מעיד על כך שהומצא לה בפועל". לעניין עיוות הדין נטען, כי "שעה שאישור מסירה כדן הוא הבסיס המקום את הרשעתה [של המערערת - א' ס'] בעבירה, על בית המשפט ... החובה שלא להתעלם מכשלים ופגמים שנפלו באישור המסירה". עוד נטען, כי המערערת "לא שקטה על שמריה", אלא פנתה ישירות לבא כוחה וכן לבית המשפט על מנת להציג את טענותיה.

8. בדיון שנערך לפניי, חזר ב"כ המערערת על טיעונו כי המערערת אינה חתומה על אישור המסירה וכי על פקיד הדואר היה לסמן ברובריקה המתאימה עניין זה. לשאלה מתי וכיצד נודע למערערת על הדו"ח, ציין הסנגור כי לאחרונה גילה שלאחר קבלת הודעה מהמרכז לגביית קנסות, המערערת "בו זמנית פונה למשרד הרישוי כי מנעו ממנה ללמוד הוראת נהיגה". הסנגור הוסיף, כי החתימה אשר מופיעה על אישור המסירה של ההזמנה לדין (שם היא "כתובה עם השם שלה המלא"), שונה מהחתימה אשר מופיעה על אישור המסירה של גזר הדין. הודגש, כי משלא סימן הדוור (X) "ברובריקה" המתאימה ומאחר ובמקום המיועד לחתימה לא הופיע דבר (ריק), הרי שבית המשפט קמא שגה כשקבע כי "חתימתה של המבקשת מופיעה". מדובר באישור מסירה פגום שאינו מקים חזקת מסירה כקבוע בתקנה 44(א) לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 (להלן: תקנות סדר הדין). על מנת שאישור מסירה יענה "על תקנה 44" עליו "להיות תקין לחלוטין". ב"כ המערערת הפנה לצילומי שיקים שצורפו לערעור על מנת להראות שגם החתימה על אישור המסירה של גזר הדין, אינה חתימתה של המערערת.

9. המערערת עצמה ציינה בדיון, כי קיבלה "הודעה אחת על כך שיש לי איזה שהוא קנס". היא פנתה למשרד הרישוי לברר "על מה הקנס, נתנה לי תדפיס ניקוד, שאין לי אותו, בבית. ואז אני פונה לעו"ד ג'נאיים לפני שבועיים בערך, כלומר אחרי שקיבלתי את תדפיס הניקוד". היא ציינה, כי החתימה המופיעה על אישור המסירה של גזר הדין אינה חתימתה. הוא הדין באשר לאישור המסירה של ההזמנה לדין.

המערערת הוסיפה, כי היא "הכי מסודרת", ובתשובה לשאלה מדוע לא התלוננה במשטרה לעניין זיוף חתימתה (בשים לב לטענתה כי החתימה על אישור המסירה אינה חתימתה), ענתה, "אני יכולתי להגיש תלונה במשטרה בקלי קלות, אבל כמו שאני לא ארצה שמישהו יפגע בפרנסה שלי כך אני לא אפגע בפרנסה של אף אחד. אני שאלתי שכנים אם קיבלו מכתב בשמי ואף אחד לא קיבל. קורים טעויות ואני לא מחפשת שום איש...".

10. ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור. צוין, כי "בשורה התחתונה יש אישור מסירה לזימון של הדיון עליו מופיע שם המערערת שלכאורה מדובר בחתימתה". הוא הפנה לתקנה 44א לתקנות סדר הדין וציין, כי "גם אם לא קיימת חתימה על אישור מסירה", הרי שקיימת חזקת מסירה. כך, "גם אילו קיימים פגמים באישור המסירה, הרי שחזקת המסירה קמה". ב"כ המשיבה הוסיף וציין, כי המערערת אשר בפיה טענות כלפי אישור המסירה, "לא פנתה לדואר על מנת לסתור את אישור המסירה ... אין פנייה למשטרה כי חתימתה זויפה". נטען, כי הנטל הוא על המערערת.

11. להשלמת התמונה אציין, כי לאחר הדיון הוגשה הודעה מטעם המערערת, לה צורפו "תדפיס ניקוד אשר הופק ביום 14.7.2025" וכן אישורים לעניין הגשת יפוי הכח והבקשה לתיק קמא. עוד צורף עותק רישיון נהיגה תקף בו מחזיקה המערערת.

דיון והכרעה

12. לאחר שנתתי דעתי להודעת הערעור על צרופותיה ולטיעוני הצדדים, ולאחר שעיינתי בתיק שהתנהל לפני בית המשפט קמא ובהודעה שהגישה המערערת על צרופותיה, שוכנעתי כי יש לדחות את הערעור.
13. כידוע, בעבירות לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות, קמה בהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין חזקת מסירה, לפיה, בחלוף 15 ימים מיום שנשלחה הודעה בדואר רשום, רואים את ההודעה כאילו הומצאה כדין. בענייננו, חזקת המסירה קרמה עור וגידים שעה שהונח לפתחו של בית המשפט קמא אישור מסירה עם פרטי המערערת המלאים, לרבות מספר תעודת הזהות שלה, כתובתה ופרטי התיק הרלוונטי יחד עם מועד הדיון. באישור מסירה זה מופיע שמו של הדוור, חתימתו ותאריך מסירת דבר הדואר למערערת, 9.1.2024. על המסמך מופיע שמה המלא של המערערת אשר נרשם בכתב יד. אמנם אין מופיעה חתימה במקום המיועד לכך באישור המסירה, וגם לא סומן דבר ברובריקה המתאימה (לענין מסירת דבר הדואר "נמען הרשום"), אך אין בכך כדי להעיד על אי קבלת המסמכים בידי המערערת. נהפוך הוא, אישור המסירה נותן בנסיבות ענייננו משנה תוקף לחזקת המסירה הקבועה בדין. בנסיבות אלה, הנטל הוא על המערערת לסתור את החזקה, ואין די כי תתלה את יהבה בהעדר חתימה במשבצת המיועדת לכך, או בהעדר סימון ברובריקה המתאימה.
- אם המערערת חולקת על קבלת הדואר, או טוענת כי רישום שמה המלא לא בוצע אגב מסירת דבר הדואר לידיה, מצופה היה ממנה, לכל הפחות, כי תברר מול הדואר על אודות תהליך המסירה. בכגון דא, לא נעלם מעיני תצהירה של המערערת לפני בית המשפט קמא, בו טענה כי מעולם לא קיבלה זימון לדיון, מעולם לא נדרשה לקבלו ומעולם לא סירבה לקבלו. אך כפי שקבע בית המשפט קמא בצדק, אין בכך כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה בראיה, וכאשר לא נעשה בירור בסניף הדואר בו נמסר הזימון.
14. זאת ועוד, ולא פחות חשוב, בהתאם לסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1984, מי שנגזר דינו בהעדר, ובפיו טענה כי הייתה סיבה מוצדקת לאי הופעתו או כי הותרת גזר הדין על כנו תגרום עיוות דין, רשאי להגיש בקשה לביטול שפיטתו בהעדר ש"תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא [לו] פסק הדין. אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".
- בענייננו, גזר הדין נמסר למערערת בתאריך 16.10.2024 והבקשה לבית המשפט קמא הוגשה ביום 6.8.2025. גם כאן ומלבד טענה בעלמא כי החתימה שעל אישור המסירה אינה של המערערת, לא בוצע כל ניסיון לבדוק או להלין על "שרבוב" חתימתה של המערערת או אף על זיוף אותה חתימה. במקרים כגון דא, ניתן בהחלט לצפות כי המערערת תפנה לרשויות המוסמכות לברר עניין זה, בין אם למשטרה ובין אם לרשות הדואר, בתלונה או בקשת בירור מתאימה. טענת המערערת בפניי, כי לא עשתה כך מכיוון שלא רצתה לפגוע "בפרנסה של אף אחד", אין בה כדי להצדיק את מחדלה. ודוק, לא נעלמו מעיני השיקים שצירפה המערערת בניסיון להראות כי חתימתה שם אינה דומה לאף אחת מהחתימות על גבי אישורי המסירה, אך מאחר ובית המשפט נעדר כישורים של מומחיות בתחום הגרפולוגיה, אין באמור כדי לסייע למערערת.
- גם מטעם זה, אפוא, של השיהוי בהגשת הבקשה, דין הערעור להידחות.
15. לא זו אף זו, המערערת טענה כי נודע לה על גזר הדין בעקבות פנייה לרשות הרישוי לאחר שקיבלה "הודעה אחת על כך שיש לי איזה שהוא קנס". הודעה כאמור לא הונחה בפניי, ואין בתדפיס הניקוד שהודפס לבקשת המערערת בחודש יולי 2025 ושצורף להודעה המאוחרת, כדי להצביע על מועד קבלת אותה הודעה (להבדיל ממועד הפנייה למשרד הרישוי).
16. למעלה מהצורך אציין, להשלמת התמונה, כי גם בפניי המערערת אינה מעלה כל טענה לגופו של עניין. משכך, קביעתו של בית המשפט קמא כי היא "לא העלתה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט", מקובלת עליי. משכך, אף לא מתקיים חשש לעיוות דין.
- סוף דבר
17. השורה התחתונה מכל האמור היא, שהערעור נדחה.
- מזכירות בית המשפט תשלח עותק פסק הדין לצדדים כמקובל.
- ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"ו, 18 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים, בהסכמה.